

Sagesman.

Over 1000 Eierkfall Myrkults S.no.
70 gr

Allekirke Lær.

Ristens Lær.

Typhochuck to se her.

Stuefjellvare på 1840-fall.

Typhochuck

REGISTER

frae Hønsen

Stua u øie and. feldet. 1922.

LUODS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LINDS UNIVERSITETIS
FOLKMINNESARKIV

Frageskruck på 1860-talet i
Storhertogs församling, Stors
herads och Blekinge län.

Medan såvårde uppgiften
är sammant att den ca. 100-åriga
svenskheten i Björnefall, Stors-
herads socken.

Förhållanden

Förhållanden till
församlingens medlemmar
lysta, och öfver den utgående

lyshälsning), gänses det innan
man ville ha sked.

På platsen, som blivit ut-
sett till lycka, beuten med kon-
strog, högg denne mer på vintern
ett år i förlag, så att de mer-
kliga hästen, som skulle
barnas upp, ringa höga me-
kliga en sommars för att
bli riktigt fäma. På marken
däremot beuten med lösslag,
högg denne mer först på som-
maren det innan lycka-
delningen skulle äga rum,
medan löst ännu sett bara
på hästen. Detta skulle dock alltså
höga och fästa endast under hästen
och vintern. Det fick höga och
det fick, när det högg. Det var
slammarna och blev inte som det

i h  l. Det var env  ltnad i enb  ll
de alla gl  mda st  mmarna,
som l  rens arbetsade st  lten
fick ligga f  r all h  rnas till
alla.

Rekruter  ningen Rekruter  -
ut  ndes p   v  ren s   snart
m  rken blivit viktigt som,
vilket i regel inb  rfade i m  g
m  nas. P   v  ren v  t och v  t-
heten o  f  ndig kunde det h  ndas att
tycken l  rens h  nd f  rt i h  n-
m  nas.

P   v  r  ndet gjort man
s  p   t vid den h  nt   t l  sten
v  r  nd v  r  nd bl  nd, p   s  
s  t h  ntas det m  g  nd s  t   -
het att p     sten s  v  d   t
h  la   v  ndet.   t p  t s  t
h  na till h  la   v  ndet var

vegetat, eller sådana sagd så
länge det fanns något, som
kunde bevinna lätt, i regel
släkte man inte elden sönda
det inte bevinna i någon myr-
stack eller fjärdelake (hållbarhet).

Stapel- så snart elden var
mingen. Släktet bestogs lyckan, växter
eventuellt. Småblivit vis och
minde stannas samlat
sittkapa i slät, vilka plöjarna
på sådana platser där det varit
legat kunnat med vis, eller där
det kanske inte funnits något
släktat allt.

De dessa slät omfattas
ett par i sönder. Dessa slät finns
bevinna så länge på varje plats
att all vegetation blivit påvisad
växter de flyktas, med en

1. h. slaghvarnsskrift (en hestskrift)
som mycket liknade en kelt-
skrift men med ett långt skrat
på en skriften och jämn) ligger en
annan keltisk, som icke heller lik-
nar mig mitt vid första blickningen.
Skriften, som på detta sätt keltisk
skändes, kallades slagbarnslig
och användes inte bara på den som
andra.

Inbågningen runt Inbågning.
Skriften kallas nu upp. Stående
användes keltiskan, som
varit för första blickningen
nu upp. Dessa skriften var
ofta mycket långa, varför det
gick mycket fort att inbåga en
lycka. Stående använde skriften
keltiskan "åka", såliga ära
"inbåga" och jämföras på en skrift

viðe kallats slagor mættas-

fréttgættar. Þetta átti samlati
jafnalt með mættum kunnas
með mættu víðis fastmættum
stóran, sam hótats men i jörðun
hva' och hva' með ut þar þennas
mættum. Hannum, sam
vætt öv stötan inthágnaten var
þvítis samlati iðop i stöva
högur, vilka latti þá mættum þvítis
þvítis iðop þvítis þvítis mættum.

Þvítis.

Þvítis var mættis

all kunnas. Þvítis mættis mættis och
mættis (optat blöndat). Þvítis
mættis kunnas oft á, all öv, sam
mættis slag, þvítis mættis och
þvítis och stötan á alla mættis
stötan gítt þvítis.

Þvítis mættis þvítis.

Þvítis kunnas þvítis.

potatien lates mer, desto mer brackat
man upp många former urutankning,
vilka lates öfver potatien, på så sätt
fick man en kupa, i vilken potatien
kunde väta. Det förut sätta fört
mycket mer mer samtidigt som
man satte potatien, och utanom
måga särskilda öppningar behöfves
vattgas. Skiktet mellan potati-
plantorna var en stor trykfenom.
cellmembranet uttrycktes om samma
och senare.

Stågon vilken ans
och vid under sommaren fick
potatien inke. Men det må potatis
stans ofta os, lura upp det framt
man i de för sommar och senare
skull.

På hösten ständigt ständigt.

framt senare, som skulle vara
väl mörger, vilket i rikshögskolan
skillett på hösten. Personer där-
mot afsätsades först omvilligt
potatisen. Potatisen hade också up-
påt handhållna.

För potatisen skulle skötas
stället man ofta till ett s. p. på-
gille" d. v. s. man annu hade hade den
högden att komma och hjälpa
hiss med potatisupptagningen.
På ett och ett i dag hade den
samlades ungdomen, som också
försett med en tröja.

På sådana tillfällen gick det ganska
hiss på lyften, ty med och lugt
fanns i stora mängder och allt
var det bästa slag. På natten efter
en sådan dag samlades det på lagom.
Barnen fanns i överflöd och

benämningen antiktas flitigt
hela nationen.

Eftersom lyskorna förvaringen
ofta hade deltagna långt desto ^{an potatisen}
från gästene kunde man inte förstå
den potatisen skat efter skörden,
utan den måste förvaras ute på
lysken till det blev släppte.

Förvaringen ute på lysken tillgick
på följande sätt: på en ställe på
lysken eller i stammes närbesat gäst
man en rund båla i jorden om-
kring en meter djup, runt omkring
bålans kanter murade man
med sten så att inre jord eller
grus skulle hålla den bländ
potatisen. En sådan "gråbåla"
kunde vara ungefär tre meters
i diameter utan den var murad.

Såret utgjordes av grova skorpar, som

[illegible]

Handig kni sættes innen
rotationen aftrækkes, når de rotationer
sogs afse mæklades sægen stam
mægt mænnesset etha alene.
stam sægen var sæt givtes ingen-
king vid. tycken formen sægen
skulle aftræktes.

på följande sätt. Kvinnorna
skens sågen med skärar och "kack"
på hand, efter som en skal, som
hand och skärar varflet det rakt
upp i halvtvåan (en kvartelmeter).
En del föreläste hem sågen snitt-
kakt efter skärar och kackat den
hemma, andra öken rakt upp den
till förklaring på lycken.

På lycken måla stempas-
man förvis så kan man sågen
det varflet den förvis hem. Såsom, sågen
som inga kvinnor hade kunnat hem sågen.
Såsom det inga förvis i världens
or lycken så föreläste någon hem
på halvtvåan. Den kackar så
som kackat för en kakt.

Detta var det såsom.

Liga stempas såsom var

forden mer än vanligt god tyg
the gårdar; fört två potatisbönor
växten en växtbön. Sedan andra
eventuellt några gårdar som sköts
gjordes det i regel ingenting
at tygten, nämligen fanns det
och annan skattskatt skatte,
som sålde skattskatt på sin
tygten för att förstå sig på sin
en utentlig bekräftelse; men
alla för sig skattskatten.

Redigt
Burens helt fört roten skattskatten
tygten skatt skatt att de last skatt
i vägen för ett förstått skattskatt
fanns så rent som i skatt
för 1900-talet skatt skatt
de tygten skatt skatt, men
de skatt, som skatt skatt skatt
alla gård skatt skatt skatt.